

Sotajumala, Oikeutus

Kasasivat miehet monttuun yhteen
mttvt peitteeksi metrin maata
veivt heist elon liekin sykkeen
mutta surun hiillos ei sammua saata
Lydn lohduuttoman
rell kuolimme
vihasta vkevst
uudelleen synnyimme
Kostonjano, jota raivoni ruokkii
joka tekoni oikeuttaa
mik syntyhetkell kerran suodaan
veitsi kurkulla nyt uusiksi luodaan
Ruumis hento, puhtautesi pyhnt
on nyt minun tahraamani
nuoruutesi, vilppittmyyden valkeus
on nyt minun mustaamani
Arpikirjaimin sieluusi kirjaan
julistukseni katkeran
kyyneleesi vuodatat turhaan
niill vain huuleni kostutan
nykyhetkeksi rumaksi veistn
eivt aneesi armoa tuo
tulevaisuutesi julmasti riistn
teen tyhjksi vuotesi nuo
Lydn lohduuttoman
rell kuolimme
vihasta vkevst
uudelleen synnyimme
Arpikirjaimin sieluusi kirjaan
julistukseni katkeran
kyyneleesi vuodatat turhaan
niill vain huuleni kostutan
nykyhetkeksi rumaksi veistn
eivt aneesi armoa tuo
tulevaisuutesi julmasti riistn
teen tyhjksi vuotesi nuo
Silm silmst ei milloinkaan riit
vihaan kansaasi - ja sin saat maksaa siit
raakuuden kierre on ikuinen
tm on tehtvni - olen ihminen